

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

I. ÚS 763/2013-12

Ústavný súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí senátu 11. decembra 2013 predbežne prerokoval sťažnosť Mgr. G. V., Ž., zastúpenej advokátskou kanceláriou JUDr. S., JUDr. B., JUDr. S., s. r. o., Č., konajúcou prostredníctvom konateľ'a a advokáta JUDr. P. S., vo veci namietaného porušenia základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných priet'ahov zaručeného v čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky postupom Okresného súdu Žilina v konaní vedenom pod sp. zn. 8 C 170/2010 a takto

r o z h o d o l :

Sťažnosť Mgr. G. V. o d m i e t a ako zjavne neopodstatnenú.

O d ô v o d n e n i e :

1. Ústavnému súdu Slovenskej republiky (ďalej len „ústavný súd“) bola 23. októbra 2013 doručená sťažnosť Mgr. G. V. (ďalej len „sťažovateľ'ka“), ktorou namieta porušenie základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných priet'ahov zaručeného v čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“) postupom Okresného súdu Žilina (ďalej len „okresný súd“) v konaní vedenom pod sp. zn. 8 C 170/2010.

2. Zo sťažnosti a z jej príloh vyplýva, že sťažovateľka podala na okresnom súde návrh na začatie konania o náhradu škody 25. mája 2010. Dňa 15. júna 2010 bol okresným súdom vydaný platobný rozkaz, proti ktorému bol 16. júla 2010 podaný odpor.

Sťažovateľka sa 11. januára 2011 prostredníctvom svojho právneho zástupcu urgenciou domáhala, aby okresný súd vo veci konal. Okresný súd nariadil termín pojednávania na 22. jún 2011. Toto pojednávanie bolo odročené na neurčito pre účely predvolania svedkov.

Dňa 12. marca 2013 sťažovateľka okresný súd žiadala, aby nariadil pojednávanie a vo veci konal. Okresný súd na túto žiadosť sťažovateľky nereagoval, preto sa sťažovateľka sťažnosťou zo 4. apríla 2013 obrátila na predsedu okresného súdu.

Okresný súd nariadil termín pojednávania na 15. máj 2013. Toto pojednávanie bolo odročené na neurčito pre účely zabezpečenia výsluchu svedkov.

Dňa 31. mája 2013 bolo sťažovateľke doručené vyjadrenie predsedu okresného súdu k jej sťažnosti zo 4. apríla 2013. Predseda okresného súdu konštatoval, že sťažnosť je dôvodná a že zákonnému sudcovi oznámi, aby veci venoval náležitú pozornosť.

Sťažovateľka okresnému súdu doručila 3. novembra 2013 ďalšiu urgenciu, keďže do tohto dátumu nebol nariadený termín pojednávania.

3. Sťažovateľka vo svojej sťažnosti uvádza, že sa z dôvodu nečinnosti okresného súdu nachádza v stave právnej neistoty, keďže v čase podania ústavnej sťažnosti trvalo konanie na okresnom súde 3 roky a 5 mesiacov.

4. Vzhľadom na uvedené sťažovateľka navrhla, aby ústavný súd po prijatí sťažnosti na ďalšie konanie nálezom vyslovil, že postupom okresného súdu v konaní vedenom pod sp. zn. 8 C 170/2010 bolo porušené jej základné právo na prerokovanie veci bez zbytočných prieťahov zaručené v čl. 48 ods. 2 ústavy, a aby prikázal okresnému súdu konať

vo veci bez zbytočných prietáhov. Požadovala taktiež priznať jej primerané finančné zadosťučinenie v sume 1 500 € a náhradu trov zastúpenia v konaní pred ústavným súdom.

5. Podľa čl. 127 ods. 1 ústavy ústavný súd rozhoduje o sťažnostiach fyzických osôb alebo právnických osôb, ak namietajú porušenie svojich základných práv alebo slobôd, alebo ľudských práv a základných slobôd vyplývajúcich z medzinárodnej zmluvy, ktorú Slovenská republika ratifikovala a bola vyhlásená spôsobom ustanoveným zákonom, ak o ochrane týchto práv a slobôd nerozhoduje iný súd.

Podľa čl. 48 ods. 2 ústavy každý má právo, aby sa jeho vec verejne prerokovala bez zbytočných prietáhov a v jeho prítomnosti a aby sa mohol vyjadriť ku všetkým vykonávaným dôkazom.

6. Ústavný súd podľa § 25 ods. 1 zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 38/1993 Z. z. o organizácii Ústavného súdu Slovenskej republiky, o konaní pred ním a o postavení jeho sudcov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“) každý návrh predbežne prerokuje na neverejnom zasadnutí bez prítomnosti navrhovateľa. Cieľom predbežného prerokovania každého návrhu je rozhodnúť o jeho prijatí na ďalšie konanie alebo o jeho odmietnutí, a teda vylúčení z ďalšieho konania pred ústavným súdom zo zákonom ustanovených dôvodov. Pri predbežnom prerokovaní návrhu takto ústavný súd skúmal, či dôvody uvedené v § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde nebránia jeho prijatiu na ďalšie konanie. Podľa tohto zákonného ustanovenia návrhy vo veciach, na ktorých prerokovanie nemá ústavný súd právomoc, návrhy, ktoré nemajú náležitosti predpísané zákonom, neprípustné návrhy alebo návrhy podané niekým zjavne neoprávneným, ako aj návrhy podané oneskorene môže ústavný súd na predbežnom prerokovaní odmietnuť uznesením bez ústneho pojednávania. Ústavný súd môže odmietnuť aj návrh, ktorý je zjavne neopodstatnený.

7. O zjavnej neopodstatnenosti sťažnosti možno hovoriť vtedy, keď namietaným postupom štátu nemohlo dôjsť k porušeniu toho základného práva alebo slobody, ktoré označil sťažovateľ, a to pre nedostatok vzájomnej príčinnej súvislosti medzi označeným

postupom orgánu verejnej moci a základným právom alebo slobodou, porušenie ktorých sa namietalo, prípadne z iných dôvodov. Za zjavne neopodstatnenú možno preto považovať sťažnosť, pri predbežnom prerokovaní ktorej ústavný súd nezistil možnosť porušenia označeného základného práva alebo slobody, realnosť ktorej by mohol posúdiť po prijatí sťažnosti na ďalšie konanie (napr. I. ÚS 140/03, IV. ÚS 166/04, IV. ÚS 136/05, II. ÚS 98/06, III. ÚS 198/07).

8. Ako z obsahu sťažnosti a jej príloh vyplýva, sťažovateľka podala na okresnom súde návrh na začatie konania 25. mája 2010 a napadnuté konanie vedené na okresnom súde pod sp. zn. 8 C 170/2010 v čase podania sťažnosti trvalo 3 roky a 5 mesiacov. Do podania ústavnej sťažnosti sťažovateľkou boli vo veci nariadené dve pojednávania, to druhé z 15. mája 2013 bolo odročené na neurčito pre účely zabezpečenia výsluchu svedkov.

9. Z doterajšej judikatúry ústavného súdu vyplýva, že nie každý zistený prierah v súdnom konaní má nevyhnutne za následok porušenie základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prierahov zaručeného v čl. 48 ods. 2 ústavy (m. m. I. ÚS 47/03, II. ÚS 296/2011). Ústavný súd konštatuje, že v napadnutom konaní síce došlo k prierahom v konaní, no tieto nemali takú intenzitu a rozsah, žeby ich bolo možné po prijatí sťažnosti na ďalšie konanie kvalifikovať ako zbytočné prierahy v konaní v zmysle čl. 48 ods. 2 ústavy.

10. Ústavný súd vzhľadom na uvedené konštatuje, že nebolo možné z hľadiska posúdenia predmetného konania považovať postup okresného súdu za taký, ktorý by porušoval základné právo sťažovateľky na prerokovanie veci bez zbytočných prierahov zaručené v čl. 48 ods. 2 ústavy. Ústavný súd preto sťažnosť sťažovateľky pri predbežnom prerokovaní odmietol podľa § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde ako zjavne neopodstatnenú.

11. Ústavný súd však pripomína, že prípadne dlhšie obdobie nečinnosti všeobecného súdu, respektíve iné jeho konanie (neefektívny, nesústredený postup súdu), ktoré by boli v príčinnej súvislosti s porušovaním základného práva na konanie bez zbytočných prierahov

podľa čl. 48 ods. 2 ústavy, by nemuseli byť prekážkou prípustnosti opätovného konania a rozhodovania vo veci samej podľa § 24 zákona o ústavnom súde. Dlhšie obdobie (táto otázka závisí od povahy veci) by totiž mohlo založiť inú kvalitu posudzovania zbytočných priesťahov v súdnom konaní.

12. Pretože sťažnosť bola odmietnutá, ústavný súd sa nezaoberal ďalšími návrhmi sťažovateľky uvedenými v sťažnosti (príkaz okresnému súdu konať, primerané finančné zadost'účinenie a náhrada trov konania).

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 11. decembra 2013